

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 6. rujan 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Ogovaranje je kuga gora od Covida

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje (usp. *Mt* 18, 15-20) preuzeto je iz četvrtog Isusova govora u Matejevu Evandjelju, poznatog kao „govor o zajednici“ ili „govor o Crkvi“. Današnji odlomak govori o *bratskom ispravljanju* i poziva nas razmišljati o dvostrukoj dimenziji kršćanskog postojanja: zajedničarskoj, koja zahtijeva *očuvanje zajedništva*, te osobnoj, koja nalaže pažnju i *poštivanje svake pojedine savjesti*.

Da bismo ispravili brata koji je pogriješio, Isus predlaže pedagogiju oporavka. Isusova je pedagogija uvijek pedagogija oporavka; On uvijek nastoji oporaviti, spasiti. I ta je pedagogija podijeljenu u tri koraka. Najprije kaže: „*idi i pokaraj ga nasamo*“ (r. 15), to jest, ne iznosi javno njegov grijeh. To znači poći k bratu obzirno, ne da bi ga se osudilo, nego da bi mu se pomoglo shvatiti što je učinio. Koliko smo samo puta imali to iskustvo: netko dođe i kaže nam: „Čuj, ti si u tome pogriješio. Trebao bi se malo u tome promijeniti“. Možda ćemo se isprva rasrditi, ali ćemo kasnije zahvaliti, jer je to gesta bratstva, zajedništva, pomoći, oporavka.

To Isusovo učenje nije lako provesti u djelo i to iz više razloga. Postoji strah da će brat ili sestra loše reagirati; katkad nedostaje dovoljno povjerenje u njega ili nju... a ima i drugih razloga. Ali svaki put kad smo to učinili osjetili smo da je upravo to Gospodinov put.

Može se, međutim, dogoditi da, usprkos mojim dobrim namjerama, prvi pokušaj ne uspije. U tom je slučaju dobro ne odustati i reći: „Ma nek' sam to rješava, dižem ruke od toga“. Ne, to nije kršćanski. Ne smijemo odustati, nego moramo podržati brata ili sestru. Isus kaže: „Ne poslušaj li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja“ (r. 16). To je propis Mojsijeva zakona (usp. *Pnz* 19, 15). Premda se čini da je protiv optuženog, zapravo ga štiti od lažnih optužitelja. Ali, Isus ide i dalje od toga: traži se dvojicu svjedoka, ne da bi optužili i osudili, nego pomogli. „Idemo se ti i ja dogovoriti da porazgovaramo s

ovim, s onom koji griješe, koji čini nešto loše. Idemo kao braća s njim razgovarati“. To je stav oporavka koji Isus želi od nas. Isus, naime, uzima u obzir i mogućnost da i taj drugi pristup sa svjedocima propadne, za razliku od Mojsijeva zakona, prema kojem je svjedočanstvo dvojice ili trojice bilo dovoljno za osudu.

Čak i ljubav dvojice ili trojice braće može biti nedovoljna, jer su on ili ona tvrdoglavi. U tom slučaju – dodaje Isus – „reci Crkvi“ (r. 17), to jest zajednici. U nekim se situacijama uključuje čitavu zajednicu. Postoje stvari koje drugu braću ne mogu ostaviti ravnodušnima: potrebna je veća ljubav da se brat oporavi. No, ponekad možda čak ni to nije dovoljno. Isus kaže: „Ako pak ni Crkve ne poslušaj, neka ti bude kao poganin i carinik“ (*ibid.*). Ovaj nas, naizgled tako prezriv, izraz zapravo poziva da svog brata vratimo u Božje ruke: samo će Otac moći iskazati ljubav veću od one koju imaju sva braća zajedno. Ovo nam je Isusovo učenje od velike pomoći, jer – sjetimo se tek jednog primjera – kad vidimo neku pogrešku, manu ili da su brat ili sestre posrnuli, obično prvo što činimo jest to da idemo o tome drugima govoriti, ogovarati. A ogovaranja zatvaraju srce zajednici, zatvaraju se jedinstvu Crkve. Veliko ogovaralo je đavao koji uvijek govori ružno o drugima, jer je on lažac koji nastoji razjediniti Crkvu, udaljiti braću od Crkve i unijeti razdor u zajednicu. Molim vas, braćo i sestre, učinimo taj napor da ne ogovaramo. Ogovaranje je kuga gora od Covida! Učinimo taj napor: nemojmo ogovarati. To je Isusova ljubav, koji prihvaća i carinike i pogane, sablažnjavajući umne ljude onog vremena. Stoga nije riječ o osudi bez prava priziva, nego o priznanju da naši ljudski pokušaji ponekad mogu propasti te da samo onda kad se nađe sâm pred Bogom, brat može stati pred vlastitu savjest i odgovornost za svoja djela. Ako ne ide drukčije utecimo se šutnji i molitvi za brata i sestru koji griješe, ali nemojmo nikada ogovarati.

Neka nam Djevica Marija pomogne da bratsko ispravljanje postane zdrava navika, tako da u našim zajednicama uvijek možemo uspostavljati nove bratske odnose, utemeljene na uzajamnom opraštanju i, prije svega, na nepobjedivoj snazi Božjeg milosrđa.